

Paul Celan: Ein Lied in der Wüste / Pieśń na pustyni (tł. Ela Binswanger)

Paul Celan: Pieśń na pustyni

Wieniec upleciono ze szerniałych liści z okolicy Akry:
Tam ściągnąłem cugle czarnego konia i śmierć mieczem przebiłem.
Wypiłem też popiół z drewnianej misy z głębokiej studni Akry
i z opuszczoną przyłbicą hardo ku ruinom nieba ruszyłem.

Bo aniołowie umarli, a Bóg oślepl w okolicy Akry,
i nie ma nikogo, kto by mnie chronił we śnie, wszyscy wśród martwych.
Księżyc okryty hańbą jak nędzny kwiatek w okolicy Akry:
tak kwitną ci cierniom podobni, z dłońmi w pierścieniach pordzewiałych.

Muszę jako ostatni ucałować modlących się tych z Akry...
Och, jak marna była ta nocna zbroja, krew sączy się przez klamry!
Stałem się uśmiechniętym bratem, żelaznym cherubinem Akry.
Gdy wymawiam tę nazwę, wciąż pali mnie na policzkach żar nagły.

(tł. Ela Binswanger)

*

Paul Celan: Ein Lied in der Wüste

Ein Kranz ward gewunden aus schwärzlichem Laub in der Gegend von Akra:
dort riß ich den Rappen herum und stach nach dem Tod mit dem Degen.
Auch trank ich aus hölzernen Schalen die Asche der Brunnen von Akra
und zog mit gefältem Visier den Trümmern der Himmel entgegen.

Denn tot sind die Engel und blind ward der Herr in der Gegend von Akra,
und keiner ist, der mir betreue im Schlaf die zur Ruhe hier gingen.
Zuschanden gehaun ward der Mond, das Blümlein der Gegend von Akra:
so blühn, die den Dornen es gleichtun, die Hände mit rostigen Ringen.

So muß ich zum Kuß mich wohl bücken zuletzt, wenn sie beten in Akra . . .
O schlecht war die Brünne der Nacht, es sickert das Blut durch die Spangen!
So ward ich ihr lächelnder Bruder, der eiserne Cherub von Akra.
So sprech ich den Namen noch aus und fühl noch den Brand auf den Wangen.

*

Pierwszy znany powojenny wiersz Celana napisany w Bukareszcie w 1945 roku - manuskrypt, ostateczna wersja przed 24.10.1946, zgodnie z „Die Gedichte. Neue Kommentierte Gesamtausgabe”, wyd. Suhrkamp, Berlin 2018 (wydanie i komentarze: Barbara Wiedemann); wydany w zbiorze „Mohn und Gedächtnis”, wyd. Deutsche Verlags-Anstalt GmbH, Stuttgart, 1952

@CZARNY KOŃ: W Biblii koń pojawia się bardzo rzadko. Wspomina się go w kontekście wojny przy opisie armii egipskiej oraz kawalerii stworzonej przez Dawida i Salomona, a także w Apokalipsie. Maść konia miała określone znaczenie symboliczne. **Czarne wierzchowce były według tradycji zwiastunami śmierci.**